

økonomiske og de sproglige uddannelser, da disse jo er karakteriseret af, at de studerende typisk påbegynder videregående uddannelser umiddelbart efter gymnasiet i modsætning til situationen for eksempel på det pædagogiske område.

Der er en helt klar tendens til, at de studerende foretrækker uddannelsesinstitutionerne i de store byer. Selv om der bliver udbudt flere pladser på flere uddannelsesinstitutioner i tyndt befolkede egne af landet, ville det ikke skabe større søgning. Det viser erfaringerne dér, hvor søgningen i øjeblikket i virkeligheden er størst, nemlig læreruddannelsen, hvor der er meget stor søgning til seminarierne i de store byer, mens der er ledige pladser på seminarier i tyndt befolkede egne af landet.

På den baggrund og med disse fremtidige perspektiver mener jeg ikke, at det er relevant at oprette flere uddannelsesinstitutioner i tyndt befolkede egne, hvor der jo allerede er en række uddannelsesinstitutioner.

Jeg er enig i, at det er vigtigt, at uddannelsesinstitutionerne samarbejder om uddannelsesudbud og i givet fald også fusionerer. Der er allerede gennemført en fusion mellem Esbjerg Teknikum og Aalborg Universitet, og der er besluttet en fusion mellem HHS og Sønderborg Teknikum med virkning fra september i år.

Jeg støtter principielt en yderligere styrkelse af koordineringen af uddannelsesudbudet i det sydjyske område. Men jeg er ikke overbevist om, at det gøres bedst ved at nedsætte et udvalg om sagen, frem for at uddannelsesinstitutionerne samarbejder direkte og forelægger ministeriet løsningsforslag. Under alle omstændigheder skal man se alle videregående uddannelser under ét, fra korte videregående uddannelser til mellemlange og lange uddannelser.

Hvad angår fleksibilitet i uddannelsessystemet, har jeg jo tilkendegivet mig enig heri. Forrige år udsendte jeg en rapport om barrierer i uddannelsessystemet til inspiration for blandt andet uddannelsesinstitutionerne, og jeg har også i det, jeg kalder 10-punkts-planen om tilbageværende uddannelse, understreget behovet for, at der skabes større sammenhæng og gennemsigtighed via et udbygget meritssystem og friere adgang på eget ansvar.

Der er da også forskellige initiativer i gang bl.a. med at udvikle særlige suppleringsforløb, der skal kunne give adgang til videreuddannelse på bl.a. kandidatniveau. Ministeriet har også bedt Rektorkollegiet om at pege på initiativer,

der kan fremme meritoverførsel mellem uddannelsesinstitutionerne og give de studerende bedre vejledning om, hvilke meritmuligheder der er.

Det er meget muligt, at disse initiativer ikke vil være fyldestgørende og sikre en tilstrækkelig smidig adgang til vandring mellem uddannelsesinstitutioner og også niveauer. Vi befinder os i den situation, at den fleksibilitet, vi fra politisk hold har givet uddannelsesinstitutionerne til at beslutte på uddannelsesområdet, samtidig kan hindre fleksibilitet på tværs af fag- og institutionsgrænser.

Jeg vil vurdere de iværksatte initiativer og de aktiviteter, som nu er i gang, med hensyn til fleksibilitet, og jeg finder dem i hvert fald på nuværende tidspunkt tilstrækkelige til at kunne vurdere, om vi har nået det, vi gerne vil. Jeg er som sagt enig med forslagsstillerne i den del af det, og det er noget, vi vil være meget opmærksomme på også i den kommende tid.

Lis Greibe (S):

SF og Venstre har fundet sammen og fremsætter i fællesskab et beslutningsforslag, der generelt handler om placering af videregående uddannelser i tyndere befolkede egne af landet og nedbrydning af meritbarrierer og meget specifikt om oprettelse af samfundsvidenskabelige bacheloruddannelser ved Sydjysk Universitetscenter.

Vi er i Socialdemokratiet meget bevidste om den betydning, det har for et område og ikke mindst et tyndere befolket område, at der er vidtfavnende uddannelsesstilbud. De unge skal gives et reelt uddannelsesvalg, og dette gælder også de videregående uddannelser.

I gamle dage, hvor alle de videregående uddannelser var placeret i hovedstaden, var det som at bestige et bjerg, hvis man for eksempel boede i det, man dengang kaldte det mørke Jylland, og gerne ville læse videre.

I dag har vi en langt bedre geografisk fordeling af uddannelsesinstitutionerne, men der er dog fortsat ikke ligestilling geografisk set. Dette har blandt andet praktiske og økonomiske grunde, men vi skal naturligvis løbende være meget opmærksomme på at revurdere disse.

Det kan være frugtbart at søge inspiration også uden for landets grænser, og dagens forslagsstillere er tydeligvis blevet inspireret, da en partirepræsentativ gruppe fra Uddannelsesudvalget var på et kortere studiebesøg i Sverige. Vi blev her præsenteret for en slags univer-